

Om frakendelse af statsborgerskab

Ikke grundlag for frakendelse af dansk statsborgerskab som følge af svig

Sag 89/2025

Dom afsagt den 29. september 2026

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

Tiltalte, der som barn kom til Danmark fra Serbien, ansøgte den 28. september 2015, da han var 20 år, om dansk indfødsret.

Af ansøgningsskemaet fremgik, at Tiltalte skulle oplyse om alle kriminelle forhold, som han var blevet sigtet, tiltalt eller straffet for, og om kriminelle forhold, som han havde begået, men endnu ikke var blevet sigtet, tiltalt eller straffet for. Han oplyste i den forbindelse, at han var blevet straffet med bøde for et tilfælde af hærværk. I ansøgningen erklærede han at ville overholde dansk lovgivning og respektere grundlæggende danske retsprincipper.

Den 26. oktober 2016 skrev Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet (nu Udlændinge- og Integrationsministeriet) til Tiltalte, at ministeriet havde færdigbehandlet ansøgningen, og at ministeriet påtænkte at optage ham på det lovforslag om indfødsrets meddelelse, som forventedes fremsat i Folketinget i april 2017. Af brevet fremgik, at ministeriet inden lovforslagets vedtagelse ville undersøge, om Tiltalte fortsat opfyldte betingelserne for at få dansk indfødsret.

Den 31. marts 2017 blev Tiltalte anmeldt til politiet for samme dag at have slået en mand i hovedet.

Tiltalte blev optaget på lovforslaget om indfødsrets meddelelse, der blev fremsat den 20. april 2017.

Den 16. maj 2017 blev Tiltalte under afhøring hos politiet sigtet for vold efter straffelovens § 244 for med knyttet hånd at have slået en mand to gange i ansigtet.

Lovforslaget om indfødsrets meddelelse blev vedtaget den 2. juni 2017. Tiltalte erhvervede derved dansk indfødsret med virkning fra den 15. juni 2017.

Ved Retten i Hernings dom af 2. januar 2018 blev Tiltalte fundet skyldig i vold efter straffelovens § 244 ved den 31. marts 2017 at have tildelt en mand to knytnæveslag i ansigtet. Retten fandt, at Tiltalte på gerningstidspunktet var utilregnelig på grund af sindssygdom eller en tilstand ligestillet hermed, jf. straffelovens § 16, stk. 1. Han blev derfor frifundet for straf, men blev i medfør af straffelovens § 68 dømt til at undergive sig behandling på psykiatrisk afdeling.

Sagen for Højesteret angik, om der var grundlag for at frakende Tiltalte dansk indfødsret som følge af, at han ikke oplyste Udlændinge- og Integrationsministeriet om episoden den 31. marts 2017 og sigtelsen den 16. maj 2017, inden lovforslaget om indfødsrets meddelelse blev vedtaget den 2. juni 2017.

Højesteret udtalte, at der efter indfødsretslovens § 8 A, stk. 1, kan foreligge svig i form af forsætlig fortielse af f.eks. strafbare forhold begået efter indgivelsen af ansøgningen. For at en sådan fortielse ikke skal foreligge, skal ansøgeren enten trække ansøgningen om indfødsret tilbage eller oplyse ministeriet om forholdet.

Højesteret fastslog, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte landsrettens vurdering, hvorefter Tiltalte havde udvist et svigagtigt forhold ved forsætligt at fortie relevante oplysninger. Betingelserne for at frakende Tiltalte indfødsretten var herefter som udgangspunkt opfyldt.

Højesteret fastslog herefter, at den proportionalitetsafvejning, der ifølge forarbejderne til indfødsretslovens § 8 A skal foretages, imidlertid førte til, at frakendelse af indfødsretten ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte skulle derfor ikke frakendes sit danske statsborgerskab.

Landsretten var kommet til samme resultat.